

Geschiedenis

De geschiedenis van het Waardeiland. Aflevering 3.

Geschreven door W.Vingerhoed

Inleiding.

Het is bemoedigend als er vele reacties binnenkomen naar aanleiding van de eerste aflevering van, wat we hopen, een lange reeks over de geschiedenis van het Waardeiland gaat worden. Er waren vele reacties Het Waardeiland kreeg zelfs een verwijzing(link) vanuit 071.start.nl onder het kopje Wijknieuws. Deze Internet pagina vindt u op onze website onder Links en Overige links.

Inmiddels is ook de website Waardeiland.nl in een nieuw jasje gestoken. Het mooie van een website is, als deze steeds aangevuld wordt met nieuwe wetenswaardigheden. Dat kan natuurlijk niet van één persoon afhangen, maar daar moet iedere bewoner van het Waardeiland zich verantwoordelijk voor voelen. Ieder die iets leuks wil schrijven over de geschiedenis van het eiland of leuke anekdotes weet, is van harte uitgenodigd om tekst aan te leveren aan onze webmaster, de heer Dries Schilder of aan een van de andere bestuursleden van de Vereniging.

De Namen van de bestuursleden vindt u op onze site onder het kopje Bestuur.

De slogan www.waardeiland.nl is door een enthousiasteling(e) verschillende keren op het eiland geplakt, een teken dat de website leeft en terecht belangstelling geniet.

In deze aflevering wil ik iets schrijven over de Wilhelminabrug, op zich een logisch vervolg op de eerste aflevering, waarin gesproken werd van het graven van het Rijn-Schiekanaal.

Ten slotte moet het mogelijk zijn voor het verkeer om de stad in en uit te komen.

Wilhelminabrug

In 1918-1919 werd de Wilhelminabrug gebouwd om daarmee het op 15 mei 1919 voor de scheepvaart geopende Rijn-Schiekanaal over te steken. Tot die tijd was er een eenvoudige keersluis in de Hoge Rijndijk. Door het verder graven van het Rijn-Schiekanaal tot aan de Oude Rijn, waardoor het Waardeiland ontstond, was de noodzaak aanwezig een brede brug te bouwen als onderdeel van de buitengewoon drukke Rijksweg Leiden-Utrecht. Het was

zeker in die tijd een heel bijzondere ophaalbrug. De brug bestond uit twee los van elkaar staande hameistijlen (horizontale balken op de stijlen van een ophaalbrug, waarop de balans rust), waarover twee niet gekoppelde balanspriemen (langsliggers van de balans van een ophaalbrug) werden gelegd. Op 11 januari 1919 werd de Wilhelminabrug voor het verkeer opengesteld en werd een aantal malen opgehaald en neergelaten onder luid applaus van de talrijke aanwezigen.

Midden jaren 1950-1960 werd de Rijksweg A4 geopend waardoor het doorgaande verkeer niet meer door Leiden heen hoefde, maar buitenom werd gevoerd. De Wilhelminabrug bleef echter zeer druk bereden, enerzijds door de groei van de economie en anderzijds door de steeds groter wordende stad. De Hoge Rijndijk buiten de Wilhelminabrug was vroeger een landelijke omgeving. Er was een grote noodzaak de oorspronkelijke Wilhelminabrug te vervangen. Het duurde nog tot juni 1963 voordat de Gemeente en de Provincie op basis van een gelijke verdeling van de kosten overeenstemming bereikten over de vervanging en verbreding van de brug. De twee oorspronkelijke

bruggen van 1919 werden vervangen door een enkele ophaalbrug aan de kant van de Watertoren. De brug was verbreed ten opzichte van de vorige bruggen en het autoverkeer kon daar vanaf 15 oktober met plezier gebruik van maken.

Bronvermelding: Archief Gemeente Leiden.